

4 ΜΑΡΤΙΟΥ 2018

† Κυριακή Β΄ Νηστειῶν.

ᾠχος πλ. β΄, ἑωθινὸν 5΄.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

ᾠχος Βου

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η μιν ^ε ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο με νος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου ^ε

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^ε ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο με νος ^Δ εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου ^ε

ᾠχος Δι-θ

Α^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα σου
και οι φυ λασ σο ντες α πε νε κρω θη σαν ^{Νη} και ι στα το Μα
ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου σω μα ^{Δι}
ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του υ πην τη

σας τη Παρθενω δωρου μενος την ζωην ^Δοα να στας εκ

των νεκρων Κυρι εδοξα σοι οι ^ε

Δόξα.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ορθοδοξιας οφωστη ^Δ9 Εκκλησιαστωστηριγ

μα και Διιδασκααλε ^ρτων μοναστων ηκαλλο

νη ^Δ9 των θεολογων υπερμαχος απροσμαχηη

τος ^ρΓρηγοριε θαυματρο γε ^Δ9 Θεσσαλονικης

τοκαυχημα κηρυκτηης χαριιτος ^ρικετευ

εδιαπαντος ^Δ9 σωθηναιτας ψυχας ηημων ^ρ

Και νυν.

Οδιη μας γεννηθεις εκ Παρθενου και σταυρωσιν

υπομεινας αγααθε ^ροθανατω τον θανα

τον σκυλε ευσας και εγερσιν δειξαςως Θεος μη παριδης

ους επλασας τη χειειρι σου ^ρδειξον την φιλανθρω

πιανσουελεημον δεξαι την τεκουσαν σε Θεο το

οκον πρεσβευουσαν υπερ ημων και σωωσον Σωτηρη

μων λαον α πε γνω σμε ε νο ο ο ν

Μετά την α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Βου

Του τα φου α νε ω γμενου του Α δου ο δυ ρω με
νου η Μα ρι α ε βο α προς τς κε κρυ μμε νς α πο
στο λς ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε λω νο σε ρ γα
ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα σε ως λο γον α νε
στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε λε ε ος

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ...

Κυ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α η Μα
γδα λη νη και εκ λαι ε βο ω σα και κη που ρον
σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε κρυ ψας την
αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον ε πι θρο νου Χε
ρου βιμ οι γαρ του ου ου τον φυ λασ σοντες α πο του φο ο
βου α πε νε κρω θησαν η τον Κυ ρι ον μου δο τε μοι η
συν ε μοι κρ αυ γα σα τε ο εν νε κροις και τς νε κρ θς α

να στη σας δο ξα α σοι οι

Καὶ νῦν καὶ ἀεί...

Ο την ευ λο γη με νην κα λε σας σου ου Μη τε ρα ηλ
θες ε πι το παθος ε κου σι α βου λη λαμ ψας εν τω σταυ ρω α
να ζη τησαι θε λων τον Α δαμ λε γων τοις Α γγελοις συγ
χα α ρη τε μοι ο τι ευ ρε θη η α πο λο με νη δρα χμη
ο παν τα σο φως οι κο νο μη σας δο ξα σοι οι

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Η ζω η εν τω τα φω α νε κει το και σφρα γις εν τω
λι ι θω ε πε κει το ως βα σι λε α υ πνου ου ου
ντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και τους εχ θρους αυ
του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη ο Κυ ρι ι
ο ος

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ...

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου και ερ

μη νευ ει Συμε ων την ε γερ σιντην εν θεον α θα α να
 τε Κυ ρι ε ^ϑ κα τε βης γαρ ω σει νε κρος εν τω τα
 α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας ^ϑ α νε ε ε
 στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο της ^Δ του κο σμου
 ει σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η μων φω τι σας τους εν
 σκο τει ^ϑ

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

^Δ

Η ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε τον Υι ον σου
 τον ε κου σι ως προ σπα γεν τα εν σταυ ρω ^ϑ και α να
 στα ντα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων σω θη ναι τας
 ψυ χας η η μων ^ϑ

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ^Α ^ϑ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
 ω μα τα σθ ^υ ^ϑ

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη ο
 ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθε ντα ^υ ^ϑ τθ θα να α τθ δε

Σω ω τερ την ι σχυ υνκα θε λο ον τα και συν ε αυ τω
τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δα παν τας ε λευ θε
ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μαθη τρι
αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α γγε λος
προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ρις ι δε τε υ μεις τον
τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε στη
τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σθ

Λι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη μα
σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο Α γγε
λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται μη κλαι ε τε
την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει πα α τε

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι και
ωματασ^u

Μυροφοοροι γυναικες με τα μυρων ελ
θυσαι προς το μνημα σσ Σωτηρ^u εν η χσ εν το Α
γγε ελσ προς αυ τα ασ φθε γγο με εν τι με τα νε
κρων τον ζωων τα λο γι ζεσθε^u ως Θε ος γαρ ε ξα
νε εστη τσ μνη η μα α τος^u

Δοξα Πατρι και Υι ω^v και Αγι ω Πνευματι^u

Προσκυνησμεν Πατε ερα και τον τσ σ τσ Υι
ον τε και το Ααγιον Πνευμα^u την αγιαν Τρι
ααδα εν μι αατη ου σι ια συντοις Σερα φειμ
κραζοντες το Ααγιος Αγιος^u Αγιος ει Κυ
ρι ι ε^u

Και νυν και αι και εις τσ αι ωνας των αι
ωνων α μην^u

Ζωοδοοτην τε κσ σα ελυτρωσω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^υ χαρ μο νη ην δε τη
 Ε ευ α α ντι λυ υπησ πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα ζω ης
^ν²² ι θυ νε προς ταυ την δε^υ ο εκ σσ σαρκω θεις Θε ος και αν
 θρωω προς^υ

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α^ν²² Α λλη λσ ι
 α δο ο ξα σοι ο Θε ος^υ (δισ)^υ

Τὸ τρίτον

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α^ν²² Α λλη λσ ι
 ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος^υ

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^ν²² δι δα ξο ο ο
 ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σσ^υ

T ων α γγε λων ο δη η η μος^ν²² κα τε πλα γη ο
 ρω ων σε^ν²² ε εν νε ε κροιοις λο γι σθε ε ε ε ντα^υ

τσ θα να τσ δε Σω ω ω τερ^ν²² την ι σχυν κα θε λο ο
 ον τα^ν²² και συν ε ε αυ τω ω τον Α δαμ ε γει

ρα ντα⁶ και εξ α δα παν τας ε λευ θε ρω ω

σαν τα⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι²² ω ω μα α

θη τρι αι κιο να α α α τε⁹ ο α στρα πτων εν

τω τα φω Α αγ γε λος²² προ σε φθε εγ γε ε το ταις μυ

ρο φο ο ο ο ροις⁹ ι δε τε ε υ μεις τον τα α φον

και η σθη τε⁹ ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε ε

στη τσ μνη η μα τος⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Λι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον²²

προ στο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ σ σ σ σαι⁹ αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε²²

θη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται μη κλαι ε

τε^u_q την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα

τε^u_q

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^v₂₂ δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^u_q

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θσ^v₂₂ σαι^v₂₂ προς το μνη η μα σθ Σω ω ω ω

τε^u_q ρ ε νη χσν το αγ γε ε ε λσ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε νσ^v₂₂ τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ων τα

λο γι ζε σθε^u_q ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τσ μνη η μα τος^u_q

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι^u_q

Προ σκυ νσ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τσ τσ Υι

ο ο ο ον τε^v₂₂ και αι τω ω Α α γι ον Πνε ε ε ευ μα

^u_q την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α^v₂₂ συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρα ζον τες το

Α α γι ος Α γι ος Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε

K αι νυ υ υν και α ει και εις τας αι ω ω ω

ω να ας τωωναι ω ω νων α μην

Z ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ α μαρ

τι ι ι ι ι ας ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε

χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε

ε ε σ χες ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς

ταυ την δε ο εκ σσ σαρκω θει εις Θε ος και

α αν θρω πος

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς

ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς

ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ος

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β΄.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος

Ἀντίφωνον Α΄.

Ε ν τῶ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμοὺς μου αἶρω πρὸς σε

δοῦλο ὁ γε οἰκτιροῦ με ἵνα ζῶ σοι

Ε λέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενήμενους κα

ταρτιζῶν ἐν χρηστᾷ σκευῇ σου δοῦλο γε

Δ ὁ ξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύμα

τι Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ

νῶν ἀμήν

Α γίῳ Πνεύματι πανσῶστικῇ αἰτιαεῖτι

νι τοῦ τοκάταξι ἀνπνεύσει τὰ χεῖρα ἑξαίρει

τῶν τῆς γῆς πτεροῖ ἀυξίτατ τειάνω

Ἀντίφωνον Β΄.

Ε ἰμῆ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν οὐ δεισῆμων ἀ

ντισχεῖν ἡδυνατο ἐχθροῦ παλαισμοῖ νικῶντες

γαρ εν θεν υ ψουνται ^ε

Tοις ο δουσιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη

ως στρου θι ον Λο γε οι μοι πως μελλω των εχ θρων ρυ σθη

η η ναι φι λα μαρ τη μων υ παρχων ^ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^ε Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω νας τω ναι ω

νων α μην ^ε

Aγι ω Πνευμα τι εν θε ω σις τοις πα σιν ^ε ευ δο

κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α ι σου ρ

γον γαρ τω Πα τρι ε στι και Λο γω ^ε

Ἀντίφωνον Γ΄.

Oι πε ποι θε τες ε πι Κυ ρι ον εχ θροις φο βε ροι

και πα σι θαυμα στι κοι α νω γαρ ο ρω σιν ^ε

Eν α νο μι αις χει ρας αυ των ο των δι και ων

κλη ρος ε πι κου ρον σε ε χων Σω τε ρου κ εκ τει νει ^ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^ε Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω νας τω ναι ω

νων α μην ^Δ

Αγι ω Πνευ μα τι το κρα τος ε πι παν των ο περ
αι α νω στρα τη γι αι προ σκυ νου ου ου σι συν πα σι πνο
η των κα τω ^ε

Προκείμενον. Ψαλμός πθ' (79).

Κυ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και ελ
θε εις το σωσαι η μας ^ε

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραήλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κυ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και ελ
θε εις το σωσαι η μας ^ε

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφα-
νον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Κυ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και ελ
θε εις το σωσαι η μα α ας ^Δ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἦχος ^ε Δι - θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι
ο ο ον

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σ και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σ ε ξα λει ψοντο α νο μη μα μ

Ε πι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ι ας
μ και α πο της α μαρ τι ας μ κα θα ρισον με

Ο τι την α νο μι αν μ ε γω γινω σκω και η
α μαρ τι α μ ε νω πι ον μ ε στι δι α παν τος

Σ οι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω

πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν

τοις λογοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

I δε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισση σε με η μητηρ μ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α δη
λα και τα κρυ φια της σο φι ι ας σ ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

I δε γαρ α λη η η η θει
αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα και αι
τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι ι ι α ας
σ ε ε δη λω ω ω ω σα α α α ας μοι οι οι
οι οι

Ὁ α' χορός.

E ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ ε

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σομαι
πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Aκου τι εις μοι αγαλλια σιν και ευφροσυ
νηνα γαλλια σονται ο στεα τε τα πεινω με να

Aπο ζρεψον το προσωπον σα πο των α μαρ
τιων μη και πασαστασ νο μι ασ μη εξα λειψον

Kαρδι ανκα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος
και πνευμα ευ θεσ εγ και νι σον εν τοις εγ κατοις μη

Mη απο ρι ψης με απο τσ προσω πσ σα και το
Πνευμα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μη

Aποδος μοι την αγαλλια σιν του σωτη ρι ου
σα και πνευμα τι η γε μο νι κω στη ρι ζον με

Διδα ξω α νο μουσ τας ο δσ σα και α σε βεις
ε πι σε ε πιστρε ψσ σι

Pυσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σωτη ρι ι ασ μη αγαλλια σε ται η γλωσ σα μη την δι
και ο συνην σα

Kυρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το στο

μαμῶ α ναγ γε λει την αι νεσινσῶ

Ο τι ει η θε λη σαςθυ σι αν ε δωκα αν ο

λο καν τω ματα ουκ ευδο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξουδε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην

Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ σα

λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νησα

να φο ραν και ο λο καν τω ματα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σσ

μο οσ χς και ε λε ησον με ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν.

Ἦχος πλ' Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α γι

ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Tης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ υ

λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ το ο ο

πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι ο ο ο ον

σθ να ον φε ρων τσ σω ματος ο ο ο λο ον ε

σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως οι κτιρ μων κα

α α θα α α α ρον ε ε ευ σπλα αγ χνω σθ ε ε

λε ε ε ε ει

Kαι νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας των

αι αι ω ω ω νων α α μην

Tης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι τρι

ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις γαρ κα

τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην α μα αρ

τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι ον μη ο ο ο

λο ο εκ δα πα α νη η η η σας ταις σαις πρε σβει

αις ρυ υ υ σαι αι αι με πα α α ση ης α

κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πά

Πα
Χ
Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα ε
λε ος σ και κα τα το πλη θος των οικτι ρων σ ε ξα
λει φον το α νο ο μη μα α α μ
Νη Πα
Τ α πλη η η η θη των πε πρα αγ με νων μοι δει
ει νων εν νο ω ω ν ο ο τα α α λα ας τρε ε
ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α αν της κρι
ι σε ε ε ε ως αλ λα θα ρ ρων εις το ε λε ος
της ευ σπλα γχνι α ας σ ως ο Δα α α βι ι ιδ βο ο
ω ω ω σοι ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το
με ε γα σ ε λε ο ο ο ο ος

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ
ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν
ποντούμενον Θεῶ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα
ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ,
πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθέ, Ἰησοῦ
τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες
ᾄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβω σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ,
προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς
ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν,
ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς
ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρος, ὑπὲρ
νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων
ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὁ τοῦ Τριωδίου, ἦτοι τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥητόρων οἱ ἔνθεοι, καὶ θεολόγων οἱ
πρόκριτοι, καὶ γλῶσσαι θεόφθογγοι, δεῦτε
συνέλθετε, εἰς ἐνότητα, ὑμνῆσαι κατ' ἀξίαν,
τὸν πνευματορρήτορα θεῖον Γρηγόριον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ στῦλος τῆς Πίστεως, τῆς Ἐκκλησίας ὁ
πρόμαχος, ὁ μέγας Γρηγόριος,

ἀνευφημείσθω μοι, ὁ πανάριστος, ποιμὴν
Θεσσαλονίκης, ὁ κόσμος τοῦ τάγματος,
Ἱεραρχῶν ἀληθῶς.

Δόξα.

Ἐκ βρέφους ἐπόθησας, κρείττονα βίον καὶ
τέλειον, Πάτερ ἐκ νεότητος, ἔστερξας
φρόνημα, καὶ ὁμότροπος, καὶ σύμφρων
ἀνεδείχθης, τοῦ συνωνυμοῦντός σοι, θεῖε
Γρηγόριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γενοῦ μοι Πανάμωμε, ζωῆς ὁδὸς ὀδηγοῦσά
με, πρὸς θεῖα σκηνώματα· ἀπεπλανήθην
γάρ, καὶ πρὸς βάραθρα, κακίας ὀλισθαίνω, ἐξ
ῶν με ἀνάγαγε, τῇ μεσιτείᾳ σου.

ᾠδὴ γ´. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. β´. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ
ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ
στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας
σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ
κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ,
παλάμη τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος,
κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτω θάνατος λυθείς, κείται δείλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Καὶ τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ ῥεῖθρα τῶν θείων διδαχῶν σου, φυλάττοντες πᾶσαν μηχανήν, τῶν κακοδόξων φεύγομεν, καὶ πάσας ἐκκρουόμεθα, σοῖς ἱεροῖς συγγράμμασι, φάλαγγας τούτων Γρηγόριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας μωρὰς τῶν κακοδόξων, διέλυσας Μάκαρ τοῦ Θεοῦ, σοφίαν ἐνυπόστατον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δι' ἧς μετ' ἤχου ἔθραυσας, τὰ σαθρὰ τούτων φρυάγματα.

Δόξα.

Νεκρώσας σαρκὸς τῆς φθειρομένης, πᾶσαν ἡδυπάθειαν σοφέ, ἀσκητικῶς ἐζώωσας,

ψυχῆς σου τὰ κινήματα, καὶ ταύτην θεῖον ὄργανον, θεολογίας ἀνέδειξας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐν γνώσει φρενῶν καὶ προαιρέσει, αἰσχροάντε καὶ ἄσωτον ζωὴν, ἐπιμελῶς ἠγάπησα· ἀλλὰ στοργῇ τῇ θείᾳ με, Παρθένε Θεονύμφευτε, δέσμευσον θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἱεράρχου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸ τῆς σοφίας ἱερὸν καὶ θεῖον ὄργανον, θεολογίας τὴν λαμπρὰν συμφώνως σάλπιγγα, ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε Θεορρήμον. Ἀλλ' ὡς νοῦς νοῖ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὁδήγησον, ἵνα κράζωμεν· Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος. Πρὸς τό· «Ἄγγελος πρωτοστάτης».

Ἄγγελος ἀνεφάνης, ἐπὶ γῆς τῶν ἀρρήτων, τὰ θεῖα τοῖς βροτοῖς ἐξαγγέλλων· ταῖς γὰρ τῶν Ἀσωμάτων φωναῖς, ἀνθρωπίνῳ νοῖ τε καὶ σαρκὶ χρώμενος, ἐξέστησας ἡμᾶς, καὶ βοᾷν σοι Θεορρήμον, ἔπεισας ταῦτα·

Χαῖρε, δι' οὗ τὸ σκότος ἠλάθη· χαῖρε, δι' οὗ τὸ

φῶς ἀντεισηλθε.

Χαῖρε, τῆς ἀκτίστου Θεότητος Ἄγγελε· χαῖρε, τῆς κτιστῆς καὶ μωρᾶς ὄντως ἔλεγχε.

Χαῖρε, ὕψος ἀνεπίβατον, τὴν Θεοῦ φύσιν εἰπών· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, τὴν ἐνέργειαν εἰπών.

Χαῖρε, ὅτι τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καλῶς εἶπας· χαῖρε, ὅτι τὰς δόξας τῶν κακούργων ἐξεῖπας.

Χαῖρε, φωστήρ ὁ δείξας τὸν Ἥλιον· χαῖρε, κρατήρ, τοῦ νέκταρος πάροχε.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ ἀλήθεια λάμπει· χαῖρε, δι' οὗ ἐσκοτίσθη τὸ ψεῦδος.

Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν πλάνην κατέφλεξας, τῶν κακοδόξων Σοφέ, τὴν πίστιν ἐτρέανωσας, τῶν ὀρθοδόξων καλῶς, καὶ κόσμον ἐφώτισας· ὅθεν τροπαιοφόρος, νικητὴς ἀνεδείχθης, στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῆς Ἱεράρχης· πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης Χριστῷ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· σβέσον τὰς περιστάσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλγων, πράϋνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν

όπλιζομένων άθέων, Άχραντε, κατά τών
δούλων σου.

Συναπτή μικρά, μεθ' ήν έκφώνησις·
Σὺ γάρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆ ζωαρχικῆ, παλάμη τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ
τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης,
ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν
ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι
ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ
ζωή, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα,
ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι
τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς
παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας,
καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος
τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ
γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν
ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος
τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα
τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον
λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως, καὶ
ὡς μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ

λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν
εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας
ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὀσίου καὶ
θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ
Ἰορδανίτου.

Στίχ. Ὑπηρέτης θῆρ τῷ Γερασίμῳ γέρας,
Θῆρας παθῶν κτείναντι πρὶν λῆξαι βίου.
Τῇ δὲ τετάρτῃ Γεράσιμος βίοτοιο ἀπέπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Παύλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς.

Στίχ. Ὁ κείμενος μὲν Παῦλος, ἡ δὲ κειμένη
Ἰουλιανή, σύγγονοι τετμημένοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Κοδρᾶτος,
Ἀκάκιος καὶ Στρατόνικος, οἱ ἀπὸ δημίων
πιστεύσαντες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τρεῖς ἐκχέαντες αἶμα πολλῶν ὡς ὕδωρ,
Σφῶν αἶμα, Χριστέ, σοὶ χέουσιν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος,
Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐλαφος ὡσπερ ἐκ βρόχου ῥυσθεὶς βίου,
Ἄνεισι Γρηγόριος, ἐνθα ζῶν ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν
Γρηγόριος, Ἐπίσκοπος Ἄσσου, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται ἐν Μυτιλήνῃ ἐν ἔτει ,αρον' (1150).

Στίχ. Ἐκ τοῦ τάφου σου, Γρηγόριε, ἐκρέει,
Ὑδωρ γλύκιστον, δόξαν εἰς Θεοῦ, μάκαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν Βολογκντᾶ τῆς Ῥωσσίας.

Στίχ. Ὁδὸν βαδίσας παλαιοῦ Γερασίμου,
Βολογκντὰ Γεράσιμος ἐξηγιάσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Ὁσιομάρτυρες Βασίλειος καὶ Ἰωάσαφ τοῦ Πσκώφ, ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ζῶντες εἰς πῦρ ἐβλήθησαν καὶ ἠναλώθησαν ἐν ἔτει ,ασϸθ´ (1299).

Στίχ. Πῦρ ὀσιακὴ δυὰς Χριστοῦ λαβοῦσα,
Ἐν πυρὶ Αὐτῷ ἤχθη ἀγνή θυσία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιήλ, Ἡγεμόνος τῆς Μόσχας.

Στίχ. Ναί, ὦ Δανιήλ, Θεὸς οὐκ ἐπελήσθη,
Ἀρετῶν πολλῶν αἷς ἐκοσμήθης βίῳ.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ δευτέρᾳ τῶν Νηστειῶν, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.

Στίχ. Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν ὄντως μέγαν,
Πηγὴ φάους ἄδυτον ἄγει πρὸς φέγγος.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{1}{\delta\lambda}$ Βου Σ

ὠδὴ α'

Α νοι ξω το στομαμα και πληρωθη σεται
Πνευματος και λογονερευξομαι τη βασιλιδιμη
τρι και ο φθησομαι φαιδρωσπανηγυριζων και
ασωγηθομενος ταυτηστα θαυματα

ὠδὴ γ'

Τ ους σου ους υμνολογως θεο το οκε
η ζωσακαιαφθονοςπηγη θιασονσυγκροτησαν
τας πνευματικονστερωωσον και εν τηθεια
δοξησστεφανωνδοξηςαξιωσον

ὠδὴ δ'

Τ ην ανεξιχνιασονθειανβλην της εκ
της Παρθεενυσαρκωσεως στυψιστα
οοπροφητηςΑββακκμκατανοωνεκραυγαα
ζεδοξατηδυναμεισ Κυριε

ὠδὴ ε'

Ε ξεστητασμπανταεπιτηθειαδο

ξη σθ σου υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε
 εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αν των Θε ον
 και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι τοι οις υ
 μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς σα

ὠδὴ δ'

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ την
 οι θε ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει
 ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε
 ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ε λα α τρε υσαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο
 νες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει
 λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ροντες ε ψα λλον
 περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε
 ος ευ λογη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω

ο το οκοςτης Θε ο το κ8 δι ε σω σα το το τε
 με εν τυ π8 με νος νυν δε ε νερ γ8 με ε νος την οι
 κ8 με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλ λ8 8 σαν
 τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ
 ψου ου τε εις παντας τ8σαι ω ω να α α ας

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
 ορως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
 σε ε μεγα λυ νο μεν

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἰ γενεαί.

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
 ορως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
 σε ε μεγα λυ νο μεν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις

Αὐτόν.

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθο
ρως Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον
σεεμεγαλυνομεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθο
ρως Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον
σεεμεγαλυνομεν

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθο
ρως Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον
σεεμεγαλυνομεν

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Tην τιμιωτέραν των Χερουβιμ^Δ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ^Δ την αδιαφθο
 ρως Θεον Λογον τεκου ουουσαν^ε την οντως Θε
 οτοκον σεε μεγαλυνομεν^ε

ᾠδή θ'

Aπας γηγενης^ε σκιρτατω πνευματι λαμπαα
 δα^ε χμενος^ε πανηγυριζετω ωδε⁹ αυλων
 νο^ε οων φυσις γεραι^ε ρασα^ε ταιεραθανμα
 σια^Δ της Θεομηητοορος^Δ καιβοααα
 ατω^Δ χαιροις πααμμα^ε καρισε^ε Θεοτοκεα
 γνηαει παρθενεεεεε^ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν Ἐκφώνησις:

Ἵτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Aγιος Κυριος ο ο Θεοος ημων^ε (δίσ)

Aγιος Κυριος ο Θεοος ημων^ε υ
 ψουτε Κυριον τον Θεοον ημων^ε και προσκυνει

τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ τσ ^Δ

ό β' χορός: ο τι Α α γι ο ος ε στι ^β

Αναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Γ'.

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, Σῶτερ εἶ κατ' οὐσίαν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχες, καὶ μέσον στάς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν· εὐθύς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ Μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω. Ὑπέρθεε, Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Ἱεράρχου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Χαῖρε Πατέρων καύχημα, Θεολόγων τὸ στόμα, τῆς ἡσυχίας σκήνωμα, τῆς σοφίας ὁ οἶκος, τῶν Διδασκάλων ἀκρότης, πέλαγος τὸ τοῦ λόγου· πράξεως χαῖρε ὄργανον, θεωρίας ἀκρότης, θεραπευτά, καὶ τῶν νόσων τῶν ἀνθρωπίνων· Πνεύματος χαῖρε τέμενος, καὶ θανῶν καὶ ζῶν Πάτερ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δέσποινα πάντων Ἄνασσα, πρόφθασον ἐν κινδύνοις, πρόφθασον ἐν ταῖς θλίψεσι, πάρεσο ἐν ἀνάγκαις, τῆς τελευταίας ἡμέρας, μὴ Σατὰν ἡμᾶς λάβῃ, μὴ Αἰδῆς, μὴ ἀπώλεια· Βήματι τοῦ Υἱοῦ σου, τῷ φοβερῷ, ἀνευθύνους ἅπαντας παραστήναι, ὦ Θεομητορ Δέσποινα, ποιήσον σαῖς πρεσβείαις.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ^α

^{Πα}
Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω τον Κυ
^{Δι}
υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω
^{Πα}
ω ων ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ τον ε ε
εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει υ υ μνος τω ω
ω Θεε ε ε ω

A^{Πα} ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι Α

αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε ε ε

α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ του

Πα σοι προπει υ υμνοστω ω ω Θεε ε ε ω

Χ Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον δοξα αυτη ε

σται πασι τοις οσι ι ι οις α α αυ τε

O^{Πα} Σταυρος σου ου Κυρι ι ε ζω η και α

να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω ω

σου και επ αυ τω πε ε ε ποιι θε ο τεσ σε τον α

να στα αντα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε λε ε η

σο ον η η η μας

Χ Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου· αινειτε αυτον εν στε

ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ τε

H^{Πα} τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει σον

η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω ω ω

ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε ε εν τεσ

σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε
λε ε η σο ον η η η μας

Αίνεϊτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεϊτε αὐτὸν
κα

τα το πληθος της μεγα λω συ υ υ νης α α αυ
τδ

Σ υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α νυ

υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε εκρων

και προς αυ το ον ε εκ βο ο ω μεν συ ζω η υ πα

αρχεις η μων και αι α να α α α στα α α α σις ε

λε ε η σο ον η η η μας

Ἦχος Δι

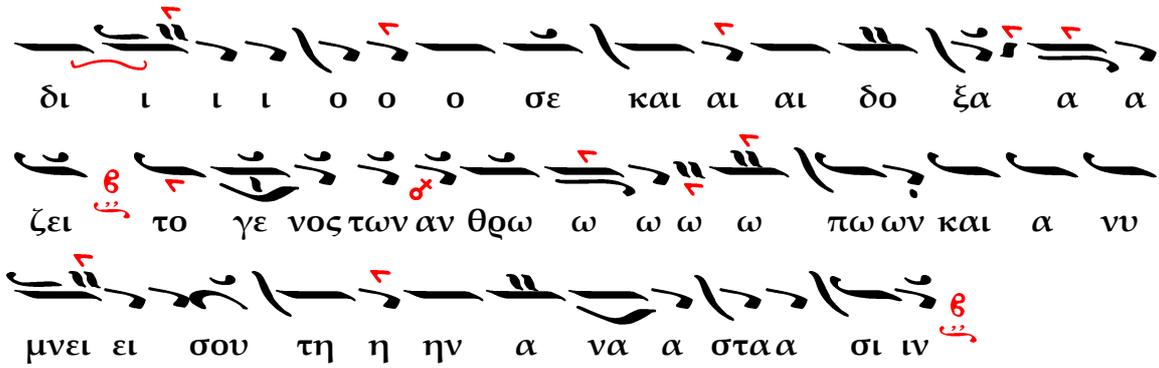
Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεϊτε αὐτὸν
εν ψαλ τη

ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα

Τ ρι η μερος α νε ε ε ε στης Χρι στε ε εκ

τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται συ νε

γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η η μων

Καὶ τοῦ Ἱεράρχου Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ·
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ ζωὴν διήνυσας, καὶ
 νῦν τῶν μακαρίων, συνευφραίνῃ τοῖς δήμοις,
 καὶ γῆν τὴν τῶν πραέων, ὡς παῖος οἰκεῖς,
 Ἱεράρχα Γρηγόριε· χάριν θαυμάτων,
 πλουτεῖς δὲ παρὰ Θεοῦ, ἦν παρέχεις τοῖς
 τιμῶσί σε.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις·
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
 Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ ζωὴν διήνυσας, ...

Στίχ. ζ'. Στόμα Δικαίου ἀποστάζει σοφίαν,
 χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας.

Ὁρθοδοξίας τὰ δόγματα κατεφύτευσας,
 κακοδοξίας Μάκαρ, ἐκτεμῶν τὰς ἀκάνθας·
 καὶ Πίστεως τὸν σπόρον, πληθύνας καλῶς,
 τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν λόγων σου, ἑκατοστεύοντα
 στάχυν ὡς πρακτικός, γεωργὸς Θεῷ
 προσήνεγκας.

Στίχ. η΄. Οί ιερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὴν τοῦ ἀμέμπτου σου βίου Μάκαρ λαμπρότητα, ἐθαύμασαν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων οἱ δῆμοι· καὶ γὰρ τῇ προαιρέσει, στερόδος ἀθλητής, καὶ ἀσκητής ἀναδέδειξαι, καὶ Ἱεράρχης καὶ ἄξιος λειτουργός, τοῦ Θεοῦ καὶ φίλος γνήσιος.

Ἦχος Πά

Πα

ιε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Τοις εν σκο ο ο ο τει α μαρ τη η μα των πο ρε

ε ευ ο με ε ε νοι οις φω ως α α νε τει ει

λα ας Χρι ι στε τω και αι ρω ω της ε εγ κρα τει

ει ει ει ας και την ευ ση η η μον η η με ε ε

ε ραν του ου πα α θς ς ς ς σς δει ει ει ει ει ζον

η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν

ι να βο ω ω ω με ε ε εν σοι α να α στα

α α α α ο Θε ε ος ε λε ε η η σο ο ο ν

η η η η η η η η η μας

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεοτόκε Παρθεένε, διὰ γὰρ τῆς σαρκώσεως ἐν τῷ ἁδύνηματι οὐκ ἀδυνατῶν κληταίη, καθάρανεν ἐκώταιη. Ἐυαγγελιζοῦται ὁ θάνατος τε θανάτωται, καὶ ἡμῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμνεῖς βόωμεν, εὐλογητός Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἡμῶν σωτὴρ, ὁ ἡμῶν ἰατρός.

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα-β

Δοξασι τὸ δειξάντι τὸ φῶς, δοξαζέτω ὑψίστοις Θεῶν καὶ ἐπιγῆς εἰρηηνῆν ἐν ἀνθρώποις, εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε εὐλογούμεν σε προσκυνούμεν σε, δοξολογοῦμεν σε, εὐχαριστοῦμεν σοὶ, διὰ τὴν μέγα ἀλήθειάν σου, ὁ ξαντός.

Κυ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η
σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευμα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα ρτι ι αν του
κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μα ρτι ι
ας του κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη ην

Κα θ ε κα στη η με ραν ευ λο γη σω σε και αι νε
σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον αι ω
να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη
α να μα ρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πατε
ρων ημων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον το
ο νο μα ασου εις τους αι ω νας α μη ην

Γε ε νοι το Κυριε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ευλογητος ει ει Κυριε ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα σου (τρεις)

Κυριε κατα φυ γη ε γε νη η θη σ η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυριε ε λε η σο ον με
ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρ τον σοι

Κυριε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του ποι
ειν το θε λη μα ασου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου σι
σε

A γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α

θα νατος ε λε η σονη μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνε
υματι

K αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

A^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α
γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο
ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε ε ε
η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πα

A να στα ας εκ τῆ μνη ματος και τα δε σμα δι αρ
ρη η ξας τῆ α δῶ ε λυ σας το κα τα κρι μα τῆ θα να τῆ
Κυ ρι ε ε πα α αντας εκ των πα γι δων τῆ εχ θρα ρυ σα
με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο λοις σῶ

 ε ξα πε στει λας αυ τες ε πι ι το κη ρυγ μα και δι

 αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χες τη οι κς με ε νη

 μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε ε

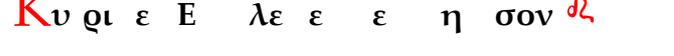
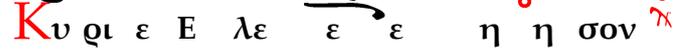
ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος πλ' Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι ς

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

 σονη μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σ ω

σονη μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σ ω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω

σον η μα α ς

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Ὑ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α ς α ς

ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Ὑ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α ς α ς

ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν και γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας τω ναι ω νων
α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α θα
να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α
την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη ναι εκ της
α γι ας Θε ο το ο κου και α ει πα ρ θε νῶ Μα
ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη η σας εις
ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
με νος τῶ Πα τρι και τῶ Ἁ γι ῶ Πνε ευ μα τι σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠχος α΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

ᾠχος Δι-θ

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα σου
και οι φυ λασ σο ντες α πε νε κρω θη σαν και ι στα το Μα
ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου σω μα
ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του υ πην τη
σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ο α να στας εκ
των νε κρων Κυ ρι ε δο α σοι οι

τὸ τέλος: δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

ᾠχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω μεν
Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου
ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

ψαλλον ταςσοι αλλη λ8 8 ι α
Ἦχος Δι-θ

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα σου
και οι φυ λασ σο ντες α πε νε κρω θη σαν και ι στα το Μα
ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου σω μα
ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρασθεις υπ αυτου υ πην τη
σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ο α να στας εκ
των νε κρων Κυ ρι ε δο α σοι οι

Ἦχος Γα ρ

Ο ρ θο δο ξι ας ο φω στηρ Εκ κλη σι ας το στηριγ
μα και Δι ι δα σκα α λε των μο να στων η κα λλο
νη των θε ο λο γων υ περ μα χος α προ σμα χη η
τος Γρη γο ρι ε θαυ μα τω γε Θε σα λο νι κης
το καυ χη μα κη ρυξ τη ης χα ρι ι τος ι κε τευ
ε δι α παν τος σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων

Ἦχος Γα ρ

Α γι οι Α να γυ ροι και αι θαυ μα τουρ γοι

ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων δω ρε

αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο τε η μιν

Ἦχος πλ' Νη

Τη υ περ μα α χω ρα α τη γω τα νι κη

τη ρι ι α ως λυ τρω θει ει σα τω νδει νων ευ

χα ρι στη ρι ι α α να γρα φω σοι η πο λι ις

σθ θε ο το κε αλλ ως ε ε χσ σα α το

κρα τος α προ σμα χηη τον εκ πα ντοι ων με κιν

δυ νων ε ε λευ θε ρω σον ι να κρα ζω ω σοι χαι ρε

Νυ υμφη Α νυ υμφε ευ τε

τὸ τέλος:

* χαι ρε Νυ υμφη Α νυ υμ φε ευ τε ε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

Τό τρίτον.

μα ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος

α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ο ος α α α α α α α α α α γι

ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ι ι α α γι ι ι

ος Α α α α θα α α α α α α α α α

α α λα α α λια α θα α να το ο ο ο ο ο

ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ν η η

μα ας

Δύναμις Ιωάννου Παλάση. Ήχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να α α

μις

A α α α α α α λα α α α α

α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι ο

ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε ε ε ε

α α ας Δ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς Β΄ Νηστειῶν).

(Ἑβρ. α΄ 10-14, β΄ 1-3).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα
τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. (Ψαλμὸς κζ΄).

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. (κζ΄ 9)

Στίχ. α΄. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ. (κζ΄ 1)

Ἦχος πλ. β΄ Βου Θ

Σ ὦ σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ λο γη

σον την κλη ρο νο μι α αν σα ς

Χ Π ρος σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μὴ

μη πα ρα σι ω πη σης απ ε μὴ ς

Σ ὦ σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ λο γη

σον την κλη ρο νο μι α αν σα ς

Χ Κυ ρι ος κρα ται ω μα τὰ λα ο αυ τὰ και

υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τὰ χρι στὰ αυ τὰ ε

στι ι

Σ ὦ σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ λο γη

σον την κληρονομίαν σου

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κατ' ἀρχὰς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἦτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλουῖα (γ'). ᾠχος πλ. β'. (Ψαλμὸς 4').

ᾠχος Πα

Αλληλουῖα Αλληλουῖα

ῖ ῖ ῖ α Α α α ἰα α α λληη λλ λ λ λ ῖ ῖ

α α

Ὁ κα τοι κων εν βο η θει α τσ Υ ψι στσ εν

σκε πη τσ Θε σ τσ ου ρα νου αυ λι σθη η η σεε ε ε

ται

Αλληλουῖα Αλληλουῖα

ἰ ἰ ἰ α Α α α ἰα α α λληη λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ

α α

Ε ρει τω Κυ ρι ω α ντι λη πτω ρ μ ε ι και κα

τα φυ γη μ ο Θε ος μ και ελ πι ω ω ω

επ α α αυ τον

Α λληη λϑ ἰ ἰ α α α Α λληη λϑ

ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α ἰα α α λληηη

λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ α α α α α

α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἦχος ἰἰ Δι

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α α σοι ο ι ο ι

οι

Χερουβικόν, ἐκ τῶν τοῦ κυρ - Γρηγορίου, μεταβληθὲν ἀπὸ
τὸν ἦχον εἰς τὸ μελαῶ, παρὰ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι μελαῶ

Ο^{Πα} ι τα α α α α α α α α α α α α
α α α α α α Χε ε ε ε λε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ρθ ς ς ς ς ς ς ς Χε ε ρθ
βι^{Πα} ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ μ υ υ στι κω ως ει κο νι ι ι
ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ει κο νι ι ζο ο ον τε ε ε ε
ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι τη η η η η η η και τη ζω ο
ο ο ο ο ποι ω ω Τρι α α α α α α
α α α α α Τρι α α α α α α α α α
α α α α α Τρι α α α δι ι ι ι ι ι
ι τον τρι ι σα α α α α α α γι τον τρι
σα α α α α γι ον υ υ υ υ υ υ υ υ

^{Δι}Τ αι αις α γγε λι ι καις α ο ο ρα α α
^{Πα}τως δο ρυ φο ρσ ς ς με νον τα α α ξε σι
 ιν Α λλη λσ ς ι α α α α α α α α α
 α α α α α ^{Δι}

Ἐτονίσθη θ' Ἰουλίου καὶ ἀντεγράφη ιζ' Ἰουλίου ,αΠϞθ', Ι.Α.

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

^{Πα}Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον
^{Πα}Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον
^{κε}Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον ^Μ ^{κε}
^{Πα}Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον
^{Πα}Π α ρα α σχσ ς Κυ υ ρι ι ε
^{Πα}Π α ρα α σχσ ς Κυ υ ρι ε
^{κε}Π α ρα α σχσ Κυ υ ρι ε
^{Δι}Π α ρα α σχσ Κυ υ ρι ι ε ^{κε} ^{Δι}
^{Δι}Π α ρα α σχσ Κυ υ ρι ι ε ^{Πα}

Π^{Πα} α ρα α σχ⁸ Κυ υ ρι ι ε

Κ^{Πα} αι τω πνευ μα α τι ι ι σ⁸

Σ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ι ε

Α^{Πα} γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η η ι ι σχυ
υς μ⁸ ^{κε} Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α α
^Μ ^{κε} μ⁸ και κα τα φυ γη η μ⁸ και ρυ υ υ στη ης

^Π μ⁸ "Ετερον ἀργόν

Α^{Πα} γα πη η η σω σε ε Κυ υ υ ρι ι ι
^Μ ^{κε} ι ε ε ε η η ι ι σχυ υ υ υ υς μ⁸ Κυ
^Μ ^{κε} ρι ι ο ος στε ρε ε ε ω ω μα α α α
^Δ ^υ α μ⁸ και αι κα τα φυ υ γη η η η η
^{Πα} μ⁸ ς και αι ρυ υ υ ς η η η ης μ⁸

Π^{Πα} α τε ρα γι ον και Α α γι ο ον Πνε ευ
^{κε} ^υ μα ⁸ Τρι α δα ο μο ου ου σι ον και α χω
^{Πα} ω ρι ι στον

να α α α α α α α α ε ε ε

Πα
λε εν τοι οι οι οι οι οι οι οι οι υ υ εν τοις υ ψι ι

Δι
ι ι ι ι ι ι ζοι οι οι οι οι οι οι οι οι ευ λο γη με

ε ε ε ε ε νο ος ο ε ερ χο ο ο ο ο

Πα
ο με νο ος ε ε ε λε ε ε εν ο ο εν ο

Δι
νο ο ο ο μα α ρα α τι Κυ ρι ι ι ι

ι ι ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ω σαν να ο ε ε

Πα
ε ε λε ε ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οι οι υ εν

Πα
τοις υ υ ψι ι ι ι ι ζοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Δι
οι οι οι οι εν τοι οι οι υ ψι ι ι ι ι

Πα
ζοι οι οι

Δι Πα
Α α μη η η η η η η η η η η η η

Δι
η η η η η η Α μη η η η η η η η ν

Δι
Α α μη η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η Α α α μη

η η η η η η ν

η η ηη η ηην γα σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρα α α α α α α α απλα α α α α

τυ υ υ πλα τυ τε ε ε ε υε πλα τυ τε ε ε ε ρα α

α α αν ς ς ς ς ρα α νω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ς ς ρα νω ω ω ω ω

ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ωων α α α

α α α πει ει ει ει ρα α α α α α α α α

α α α σα α Απει ρα α α σα το ο

ε πι ι ι ι σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι χαι αι αι αι αι αι αι

χαι αι αι αι αι αι αι αι υε ε ε ε Χαι αι αι αι αι αι αι

αι αιαι Χαι αι ρει ει ει ει ει ει Κε χα α

ρι ι ι ι ι ι τω Κε χα ρι τω ω ω με ε

ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η η η η

η η

πα α α α α σα α α α α η η η η η κτι ι

 σὸ ο τι η ξι ὠσας η μας τῶν α γι ὠν σὸ με

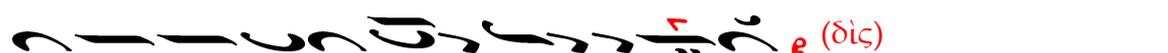
 τὰσ χεῖν μυστη ρι ι ι ι ὠν τη ρη σον η μας εν τῶ

 σω α γι α σμῶ ὠ ο λην την η με ε ραν με λε

 τῶν τας την δι και ο συ υ νη ν σὸ Α λλη λῶ ἰ α

 Α λλη λῶ ἰ α Α λλη λῶ ἰ α α α

Ἦχος Δι-Ϟ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με νον

 α πο τῶ νυν και ε ὠς τῶ αι ὠ ὠ νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη με ε

 ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τῶ νυν και ε ὠς τῶ αι

 ὠ ὠ νο ο ο σ